చెత్తకుండీ

లక్ష్మీ ప్రియరావు దిగజారుతున్న ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుని "ఎందుకట?" అని అడిగాడు ఫోన్లో.

పెద్ద చదువుల పెద్ద గారి టెలిఫోన్ల చిన్నది పెద్దగా జవాబు చెప్పక చిన్నగా క్లుప్తంగా "తెలియదు" అని చెప్పి ఫోను పెట్టేసి పి.పి.గారి గదిలో పూలకుండీలో అందమైన గాజు పాత్రతో శుద్ధమైన నీరు పోసియ్యడానికి పోయింది.

పి.పి.గారు సుందరమైన పూలకుండీకి నీరు పోస్తున్న సుందరాంగిని "చెప్పావా?" అని అడిగారు.

"చెప్పాను. ఇవాళ సాయంత్రం మీరు ఎల్.పి.గారిని ప్రైవేట్‌గా కలుసుకోవాలనుకుంటున్నట్లు, అందుకని కాలేజీలోనే ఉండమని చెప్పమన్నారని చెప్పాను"

"గుడ్" అన్నారు పి.పి.గారు

అదే సమయానికి ఎల్.పి. "నా ఖర్మ కొద్దీ" అన్నాడు. "పి.పి.గారు ఎందుకొస్తున్నారట?" అని అడిగిన ప్రిన్సిపాల్‌తో, ఎల్.పి.కి చెమటలు పోస్తున్నాయి. పి.పి. గార్ని పి.సి.పి. అంటూ ఉంటాడు, ఎల్.పి. హుషారుగా ఉన్నప్పుడు.

"పి.సి.పి.?" అంటే అని ప్రిన్సిపాల్ వినయంగా మరోసారి అడుగుతాడు.

"అదేనయ్యా ప్రైవేటు కాలేజీల పెనిమిటి - అంటే నీకు నాకు, మనలాంటి పది మందికి మొగుడు" అని వివరిస్తాడు. కాని ఇవాళ హాస్యం ఆడే మూడ్ లేదు. పి.పి. గారితో 'ముఖాముఖీ' ఏర్పాటైనప్పుడు హాస్యం తన్నుకురాదు. ఊపిరాడనట్టుంటుంది. ఎల్.పి.కే కాదు. కాలేజిల్ని కన్న తండ్రుల కెవరికైనా!

పి.పి. గారికి రాష్ట్రంలో పెద్ద విద్యావేత్తగా మంచి పేరుంది. యుక్త వయస్సు రాగానే ఛాన్సు వచ్చి వైస్ ఛాన్సలర్ అయ్యారు. అందులో మంచి పేరు తెచ్చుకొని పి.పి. అయ్యారు. ఆయనకి విద్యా విధానాల పట్ల నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. విద్య ప్రైవేటీకరణ ఆయనకు పడదు. విద్యని ప్రజల పరం చేస్తే ప్రజల్లో అందరూ మంచివాళ్లే ఉండరు కదా?

డబ్బు యావున్న లక్ష్మీప్రియు లుంటారు. లక్ష్మీదాసు లుంటారు. చదువుల అమ్మడిని అంగట్లో పెట్టి అమ్మాలని చూస్తారు. లక్ష్మీపుత్రులు సంపత్తు కుమారులు చదువు 'కొందా'మని

ఎగబడ్డారు. అందుకని ఆయన 'డొనేషన్లు రద్దు' అన్న నినాదం చేశాడు. పి.పి.గారి పేరు ముందున్న డిఆర్ అక్షరాలు పి.హెచ్.డి. సూచనలే అయినా ఆయన్ని అందరూ ఆప్యాయంగా 'డొనేషన్ల రద్దు పి.పి.'గారంటారు. ఆయన సివి అంటే 'కరిక్యులమ్ వైటె' నిండా కాపిటేషన్లు వద్దు అన్న అంశం గురించి ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు ప్రచురించిన వ్యాసాల పట్టికలే ఉంటాయి. ఆ విధంగా ఆయన సి.వి. కేపిటేషన్లు వద్దని ప్రకటిస్తుంది.

ఆయన ప్రైవేట్ కాలేజీల తనిఖీకి వెళ్తే నిముషంలో అక్కడున్న లోపాలన్నీ గుర్తించి అటువంటి కాలేజీ లుండటం వల్ల రాష్ట్రానికి వచ్చే ముప్పు గురించి రిపోర్టులు వ్రాస్తారు. ఆయన పక్కలోకి పడతుల్ని పంపిద్దామని ప్రయత్నించినా వారు, కడుపులో కల్లు నింపుదామని చూసిన వారు చావు దెబ్బలు తిన్నారు. పి.పి. దగ్గర ఆ పప్పు ఉడకలేదు.

అయితే ఒక కడుపున కాసిన పిల్లలే ఒకలా ఉండరు. ఒక చేతికున్న వేళ్లన్నీ ఒక లాగా ఉండవు. అటువంటప్పుడు ఒక కమిటీలో మెంబర్లందరూ ఒక లాగా ఎలా ఉంటారు? ఉండరు, లేరు. పి.పిగారి కమిటీలో ప్రభుత్వపరంగా నడిచే కాలేజీల ప్రిన్సిపాళ్లు ఇద్దరున్నారు. అందులో ఒకతను కాసుల కామరాజు. అతనికి ప్రైవేట్ కాలేజీలంటే తగని చిరాకు. ప్రైవేటు కాలేజీల వల్ల స్టాండర్డ్స్ పడిపోతున్నాయింటూ కల్లు తాగిన కోతిలా గెంతుతూ ఉంటాడు. అతను పి.పి.తో ఇన్‌స్పెక్షన్‌కి వచ్చినప్పుడు కాలేజీలో లేని ఎక్విప్‌మెంట్ లిస్టంతా రాశాడు. అవన్నీ లక్ష్మీప్రియరావుని కొనమని లేకపోతే కాలేజీకి రికగ్నిషన్ లేకుండా పోతుందని చెప్పాడు. ఇదంతా జరిగి ఏడాదైంది.

ఆ రోజున లక్ష్మీప్రియరావు జవాబు చెప్పేలోపల ప్రిన్సిపాల్ మేధావి నోరు తెరిచి జవాబు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. ఆయనకి తన తర్కం మీద గొప్ప నమ్మకం ఉంది. తన తర్కం వినగానే అవతల వాడు మూర్ఛపోతాడనే మూర్ఖత్వం ఉంది.

అందుకని, "అయ్యా కాకాగారూ! మీరూ, పి.పి.గారూ మా కాలేజీలో లేని ఎక్విప్‌మెంటు గురించి సెలవిచ్చిన మాటలన్నీ రైటే! కాని దయచేసి అర్థం చేసుకోండి! అవి ఎందుకు కొనలేకపోతున్నాం అన్న విషయం, ఉదాహరణకి ఐఐటిలలో ఒకొక్క విద్యార్థి మీద ముప్పై ఐదు నుంచి నలభై వేల దాకా ప్రభుత్వం ఖర్చు పెడ్తుంది. ఇంక గవర్నమెంటు నడిపే సాధారణ కాలేజీలు తల ఒక్కింటికి ఇరవై-ఇరవై అయిదు వేల దాకా ఖర్చు పెడ్తుంది. మరి మమ్మల్ని తల ఒక్కొంటికి పది వేలు మాత్రం జీతంగా పుచ్చుకోమంటారు మీరు. కాలేజీలో చేరాక జీతం పెంచరా దంటారు మళ్లీ.

జీతం రూపంలో వచ్చిన డబ్బులో 90 శాతం దాకా ఉద్యోగుల జీతాలకి పోతాయి కదా! ఇక మిగిలిన దాంట్లో వర్కింగ్ ఎక్స్‌పెన్సెస్, పిఎఫ్‌లు గట్రా పోతాయి. ఇవన్నీ గాక పది మంది విద్యార్థుల కో మేష్టరుండా లంటారు. పదహారు మందికి ఒక డుంటేనే కట కటగా ఉంది. అలాంటప్పుడు మీ షరతులన్నీ ఎట్లా చెప్పండి?" అని 'చచ్చావా' అన్నట్టు చూశాడు ప్రిన్సిపాల్ మేధావి.

కాకా చావలేదు. "సమయానికి గుర్తు చేశారు. మీరు మీ కాలేజీలో పది మంది

ప్రొఫెసర్లని, ఇరవై మంది అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్లనీ నియమించాల్సి ఉండగా సగమే నింపి మిగిలిన సగానికి టెంపొరరీ లెక్చరర్లని విద్యా సంవత్సరం మూడు నెలలు గడిచాక నియమించి రెండు నెలల ముందర తీసేస్తున్నారని తెలిసింది. అది కూడా మేం రిపోర్టు రాయాలి" అంటూ కూ తందుకున్నారు. ఎల్.పి. తల పట్టుకున్నాడు. ప్రిన్సిపాల్ మేధావి పిచ్చి మొహం వేశాడు. అందుకని కూడా ఆయన్ని పి.ఎమ్. అంటూ ఉంటారు.

ఆరు నెలల క్రితం ఈ కాకా తన కాలేజీలో నేషనల్ సెమినార్ ఏర్పాటు చేసి దానికి చందాలు పోగు చేస్తూ చందా ఇమ్మని ఎల్.పి.కి కూడా రాసినప్పుడు ముందు ఆశ్చర్యపోయి ఆపైన "కాసులకీ మా కాలేజీయే కావాలి. కేసులకూ మా కాలేజీయే కావాలి, పోలీసు వాళ్లకి, బ్రోతెల్ కంపెనీ కావాల్సి వచ్చినట్టు" అని సణుక్కుని కాలేజీకి కొందామన్న ఒక ఎక్విప్‌మెంటు మానేసి చందా ఇచ్చాడు. ఇవ్వకపోతే ముందు ముందు ఏం గడ్డి పెడ్తాడేమోనన్న భయంతో.

కాసుల కామరాజు లాగ నోరు పారేసుకోడు రెండో ప్రభుత్వ కళాశాల ప్రిన్సిపాలు. అతన్ని బస్సుల బసవరాజంటారు. బ.బ. తన కాలేజీలో కల్చరల్ కార్యక్రమానికి, ఇంట్లో కళ్యాణాలకి బస్సుల్ని పంపమని, బంట్రోతుల్ని పంపమని మాత్రం అడుగుతూ ఉంటాడు. కమిటీ మీటింగుల్లో మాత్రం పి.పి.గారు ఎక్కడ చుక్కల గీత గీస్తే అక్కడ సంతకం పెట్టేస్తాడు బుద్ధిగా.

వీళ్లిద్దరిని అవసరమైతే తను వంచగలడని ఎల్.పి.కి తెలుసు. కాని పి.పి.గారు కొరకరాని కొయ్య కదా! మానుని వంచకుండా మొక్కల్ని వంచి లాభం లేదు అని ఊరుకున్నాడు. ఇవాళ ఎల్.పి.ని చూడటానికి పి.పి. వస్తున్నాడని తెలిసినప్పటి నుంచి ఎందుకో తెలియక ఎల్.పి. కంగారుపడ్తుంటే పి.ఎమ్. తన థియరీలు చెప్పుకోబోయాడు.

"మేష్టారూ! మీరు నా కో సాయం చెయ్యాలి?" అన్నాడు ఎల్.పి.

"చెప్పండి. ఏ విషయంలో ఆర్గ్యుమెంటు తయారు చెయ్యమంటారు?" అని పి.ఎమ్. ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

"అంత కష్టమైన పని కాదులెండి. కాస్త పి.పి. గారు వచ్చే సమయానికి మీరు మీ ఆవిడను తీసుకొని సినిమాకి వెళ్లండి" అని ఎల్.పి. కోరాడు.

"ఫరవాలేదు సార్ ఉంటాను" అన్నాడు పి.ఎమ్. "వద్దమ్మా" అన్నాడు ఎల్.పి. పి.ఎమ్. వెళ్లిపోయాడు తప్పక.

పి.పి. గారు బయల్దేరే ముందు మునిసిపల్ మేయర్‌కి ఫోన్ చేశారు. "మా వీధిలో చెత్తకుండీ మాటేం చేశారు." అంటూ.

"తీయించేస్తాను".

"గుడ్! మా ఇంటి కెదురుగుండా చెత్తకుండీ ఉంటే మా ఇంట్లో వాళ్ల ఆరోగ్యానికి భంగకరం కదా!"

"నిజమే! అందుకనే మీ ఇంటికి చాలా దూరంగా పక్క వీధిలోకి మార్చెయ్య మన్నాను" అన్నాడు మేయర్.

"మరీ అంత దూరం చెయ్యకండి. మా ఇంటి దగ్గర వద్దన్నాను కదా అని మరీ మాకు అందుబాటులో చెత్తకుండీ లేకుండా చేస్తే మా ఇంట్లో చెత్త ఎక్కడ పారేసుకుంటాం? పని మనిషి రాకపోతే మా ఆవిడ పక్క వీధి కెళ్లి చెత్త పారేసి రావాలి? లేకపోతే అసహ్యంగా వీధిలో అన్నా పారపొయ్యాలి. చెత్కకుండీలు మన గుమ్మానికి ఎదురుగా ఉండరాదు. కానీ అందుబాటులో ఉండాలి. అందుచేత మా రెండిళ్ల తరువాత ఓ సైటులో ఇంకా ఇల్లు కట్ట లేదు ఓనర్స్, అందాక అక్కడికి మార్పించండి" అన్నారు పి.పి.గారు.

మేయర్ పి.పి.గారి మాటల్లో సబబు గమనించి "అల్లాగే చేయిస్తాలెండి" అన్నాడు.

పి.పి.గారు ఎల్.పి. దగ్గరకి కార్లో బయలుదేరాడు. దారిలో 'స్లమ్ క్లియరెన్సు బోర్డ్' వారి కార్యాలయం దగ్గర ఓ క్షనం కారాపమని లోపలికి వెళ్లాడు. అక్కడి ఆఫీసర్ పి.పి.కి చాలా మర్యాద చేసి కూర్చోబెట్టాడు.

"మా ఇంటికి రెండు ప్లాట్లవతల ఒక ఖాళీ స్థలం ఉంది. అందులో పాకలు లేచేయి. మీరు వాటిని క్లియర్ చేయించాలి. వాటివల్ల మా ఏరియాలో రియల్ ఎస్టేట్ వాల్యూ పడిపోతోంది" అని పి.పి.గారు చెప్పారు.

"నిజమేనండి! స్లమ్ క్లియరెన్సీ బోర్డు ఊరవతల వీళ్ల కోసం ఓ కాలనీ కడుతోంది. అక్కడికి షిఫ్ట్ చేస్తాం" అన్నాడా ఆఫీసర్.

"ఇలస్ట్రేటెడ్ వీక్లీలో ఓసారి అర్బన్ డెవలప్‌మెంటులో స్లమ్స్ "లేబర్ ఫోర్స్‌ని" సప్లై చేస్తాయని స్లమ్స్ లేకపోతే అర్బన్ లైఫ్ అస్తవ్యస్తమైపోతుందని ఓ బ్యూటిఫుల్ ఆర్టికల్ వచ్చింది. చదివారా?" అని పి.పి.గా రడిగారు. ఆయన ఏ దారిలో వెళ్తున్నాడో అర్థం కాని ఆఫీసర్ మొహమాటంగా తలూపాడు ఓ పిచ్చి నవ్వు నవ్వి.

"పనిమనిషి రాకపోతే మన భార్యలే పాచి పని చెయ్యాలి. ఇస్త్రీ బండీ వాడు రాకపోతే మనమే ఐరనింగ్ షాపులు పెట్టాలి" అని పి.పి.గా ఆగారు.

"మరే!" అన్నాడు ఆఫీసరు.

"అందుకే స్లమ్స్ అనేవి ఉండాలి. ఊరు చివరుంటే వాళ్లకి మనం అందుబాటులో ఉండం. అందుకని ఊరు చివర నున్న కాలనీలో ఉన్న లేబర్ అంత దూరం నుంచి మనిళ్లకి వచ్చినందుకు, వాళ్లు వెచ్చించే వ్యయప్రయాసలకి మనం మరింత జీతం రూపంలో చెల్లించాలి. అంటే అప్పుడు మనకి వాళ్లు అందుబాటులో ఉండరు."

"నిజమే సుమండీ!" అన్నాడు ఆఫీసర్ కొద్దిగా ఆలోచన నటించి.

"అందుకని స్లమ్స్ ఊరు మధ్యలోనే ఉండాలి. కాని అవి మన ఇంటి చుట్టుపట్లా, మన పెరట్లోనూ ఉండరాదు. మన పరిసరాలు శుభ్రంగా ఉండాలి కదా! అందుకని ప్రైమ్ మినిష్టరు గారి పేరు మీద ఓ కాలనీ, వాళ్ల కోసం ప్రస్తుతం రైల్వేలైన్ ఆనుకొని ఉన్న గ్రేవ్ యార్డులో పెట్టించండి."

"మరి గ్రేవ్ యార్డో! అది ఊళ్లో అందరికి దగ్గరగా ఉంది కదా! అది ఎక్కడకి మారుద్దాం అంటారు?" అని ఆఫీసర్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"మీరు ఇప్పుడు కడదామనుకొంటున్న స్లమ్ క్లియరెన్సు కాలనీ దగ్గరికి మార్చండి శ్మశానాన్ని మనుషులు ఎప్పుడో కాని చావరు కదా ! ఆ ఒక్కరోజు ప్రతి కుటుంబం కొంచెం ఎక్కువ కష్టపడితే పోతుంది" అని పి.పి.గారు సూచించి, "వస్తాను ఆలోచించండి." అంటూ బయలుదేరారు.

పి.పి.గారు అక్కడ్నుంచి నేరుగా ఎల్.పి. దగ్గరకు వెళ్లారు. ఎల్.పి. కారు దగ్గరే పి.పి.ని రిసీవ్ చేసుకుని తన ప్రైవేట్ కాలేజీలో తన ఎసి రూమ్‌కి తీసుకువెళ్లి కూర్చోబెట్టి, "అనవసరంగా శ్రమ తీసుకొని వచ్చారు, నేను వద్దను కదా!" అన్నాడు.

"చాలా రోజులైంది మీ కాలేజీని చూసి అని బయలుదేరాను. లాస్టియర్ చూసిన దాని కంటే చాలా బాగా డెవలప్ అయింది. కంప్యూటర్ కోర్సు కూడా మొదలు పెట్టారు కదా!" అన్నాడు.

గవర్నమెంటు ఆ కోర్సు శాంక్షన్ చేసేముందు పి.పి.ని, కాకాని, బబలను కమిటీగా వేశారు. బబ కాకాలు శాంక్షన్ చేయవద్దంటుంటే పి.పి. "వారికి ఒక అవకాశం ఇచ్చి చూద్దాం" అన్నాడు. అందుకని ఎల్.పి., పి.పి.కి ఓ విధంగా ఋణపడి ఉన్నాడు.

"కంప్యూటర్ కోర్సులో సీట్లు వేడి వేడి పకోడీల్లాగా అమ్ముడైపోతూ ఉండాలి" అన్నాడు పి.పి. నవ్వుతూ.

"మామూలుగా అయితే అంతేనండి. కాని ఈ కాలేజీ ఊరుకి దూరంగా ఉంది కదా. అందుకని మిగిలిన కాలేజీల కుండేలాంటి రష్ ఇక్కడ ఉండదు."

"ధర ఎంతుందేం?" అని పి.పి.గారు కుతూహలంగా అడిగాడు.

"ఊళ్లో లక్షా ఇరవై వేలుంటే...." ఎల్.పి. ఆగాడు తను దాన్ని ఎనభైవేలకు అమ్ముతున్నట్టు చెప్పడం మంచిది కాదేమోనని.... "ఇక్కడ యాభై వేలుంది" అంటూ పూర్తి చేశాడు.

"మినిమమ్ రెక్వైర్‌మెంటు ఎంట్రెన్స్ పాసవాలేమో కదా!"

"అవునండి! కాని మేము దానికితోడు కనీసం గ్రూపులో 60 శాతం రానివాళ్లని తీసుకోవడం లేదు" అన్నాడు ఎల్.పి.

"అయితే సీట్లు ఖాళీగానే ఉండి ఉండాలే!"

ఎల్.పి. ఏ మవసరం ఎప్పుడు వస్తుందో అని ఒక ట్రెండు సీట్లు ఎప్పుడూ ఉంచుతాడు.

"రెండు సీట్లు నిండలేదు".

"నాకు రెండు వద్దుగాని. ఒకటి కావాలి!" అన్నాడు పి.పి.

ఎల్‌పికి పక్కలో బల్లి పడ్డట్టు ఉలిక్కిపడ్డాడు. పెద్ద చదువుల పెద్ద తలకాయ, ఓ పెద్ద విద్యావేత్త రాష్ట్రంలో చదవుల 'స్టాండర్డ్స్' పడిపోకుండా ఉద్ధరిస్తూ వస్తున్న కూర్మావతారం, దిగ్గజం. ఆయన కో సీటా! వేళాకోళం ఆడుతున్నాడా? అనుమానించాడు కాని ఎల్.పి. ప్రపంచ జ్ఞాని.

"అల్లాగేనండి! కుర్రాడెవరండి? అరవై శాతం వచ్చాయా అండి?" అని అడిగాడు.

"నా మేనల్లుడే. గ్రూపులో నలభై వచ్చాయి. ఎంట్రన్సులో రాంకు బాగా రాకపోయినా

పాసయ్యాడు లెండి. మీ మినిమిమ్ రిక్వైర్‌మెంట్స్‌కి ఢోకా లేదు" అని చాలా తాపీగా పి.పి.గారు చెప్పారు.

ఆ రాంకు వాళ్లని ఎల్.పి. సివిల్‌లో కూడా తీసుకోలేదు. కాని అడిగినవాడు పి.పి. అవశ్యము ఇవ్వమనగరాదు.

"స్టాండర్డ్స్ పడిపోతాయేమో.....!"

'మా వాడు చాలా తెలివైనవాడు..."

"చేరమనండి" అన్నాడు గొంతు పెగల్చుకొని ఎల్.పి.

"మనం ఒకరికొకరం కావాల్సిన వాళ్లం. కన్సెషన్.....?"

పి.పి.గా రంతటివాడు కోరాడు.

"ఆడక్కుండానే ముప్పై వేలు తగ్గించానే ఏం చేతున్రా దేవుడా" అనుకొని.

"మీరే చెప్పండి" అన్నాడు.

"ఓ పాతిక చేసుకోండి" అన్నాడు పి.పి. తుని తగవు చేసే ధోరణిలో న్యాయం చేయటమే కాదు. న్యాయం చేస్తున్నట్టు కనపడాలి కూడాను.

ఎల్.పి. నోరెత్తలేదు.

"కంప్యూటర్లన్నీ ఎప్పటికి వస్తాయి?" అని పిపిగారు కొద్దిగా అధికారం కలిపిన గొంతుతో అడిగారు ఈసారి.

"డబ్బు సమకూడగానే" అని నసిగాడు ఎల్.పి.

"ముందర దీనికి కావలసినవన్నీ కొనండి. తతిమ్మా కోర్సులవి తరువాత కొందురుగాని."

"మీరు గత సంవత్సరం మీ రిపోర్టులో సూచించినవి ఈ సంవత్సరం బడ్జెట్‌లో కొనకపోతే రికగ్నిషన్ తీసేస్తామన్నారు కదా!"

"కంప్యూటర్సు అన్నిటికంటే ముఖ్యం" అంటూ పి.పి.గారు వాదన ఇంక అనవసర మన్నట్టు లేచారు.

ఈ సీటులో వచ్చిన నష్టం, కంప్యూటర్స్‌కి ప్రయారిటీ... కానులు, బస్సులు... ప్రైవేటు కాలేజీల్లో వీటి ప్రభావం.... ఏమిటి? ఎవడిక్కావాలి... వాళ్లకి కావలసినది వాళ్ల వాళ్లకి సీట్లు... విమర్శించడానికి, అధికారం ప్రదర్శించడానికి కొన్ని కాలేజీలు... వెళుతున్న పి.పి. కారుకి వీడ్కోలు ఇస్తూన్న ఎల్.పి. ఆలోచనలు మొత్తం సిస్టమ్ చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

పి.పి. తన ఆఫీసుకు వెళ్లారు. ఆయన సెక్రెటరీ ఆయన కోసం ఎదురు చూస్తోంది. బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లి ఫ్రెష్ అయి వచ్చి ఏంటీ రూమ్‌లోకి వచ్చి రిలాక్స్ అయ్యారు. ఆయన సెక్రెటరీ ఆయనకి సేదతీరే పానీయం ఇచ్చింది.

"ఆ టి.వి. పెట్టు నా ఇంటర్వ్యూ వస్తుంది ఇంకొంచెం సేపులో" అన్నారాయన. ఆమె టి.వి. ఆన్ చేసి ఆయన కనుసన్నల ననుసరించి ఆయన చేతుల్లో తన దేహం పెట్టింది.

కార్యక్రమం మొదలైంది.

"అవును! అంటాను! డొనేషన్ల విధానం దేశానికి పట్టిన అరిష్టం. అందుకే ఎత్తేయాలి.

సుప్రీంకోర్టు ఆదేశం ప్రకారం వచ్చే సంవత్సరం నుంచి కాపిటేషన్ ఫీజుండదు. ఎన్‌హాన్స్‌డ్ ఫీజ్ తప్ప. డబ్బుకి వళ్లమ్ముకునే వేశ్యకి, డొనేషన్‌కి సీట్లమ్ముకునే కాలేజీకి తేడా లేదు. ఈ రెంటినీ ఆలోచనాపరులు వ్యతిరేకించాలి" అని పి.పి.గారు టీవీలో సెలవిస్తుంటే గదిలో పిపిగారు అధికారపూర్వకంగా తన మేనల్లుడికి సీటిప్పించిన మత్తుకు తోడుగా సెక్రటరీ మెత్తని వళ్లు నిమరటంలోని మత్తు జోడించి మత్తు పానీయం సేవిస్తున్నారు.

సెక్రటరీ ఆలోచిస్తోంది- "ఆయనకి చెత్తకుండీలంటే అసహ్యం. కాని ఆయనకి వంట్లోని ఇంట్లోని చెత్త దించుకోడానికి అందుబాటులో చెత్తకుండీలు కావాలి."

(1992-93 విద్యా సంవత్సరంలో డొనేషన్లు పుచ్చుకోటానికి ప్రభుత్వం అనుమతించగానే పబ్లిక్కులో వాటిని తిట్టే పెద్దలు చాటుగా సీట్ల కోసం ఎగబడటం తెలిసిన వాళ్లు నవ్వుకోగా విని వ్రాసినది. -రచయిత)

-ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, అక్టోబరు '93

★